

Kampen mot klokken — ta tiden tilbake!

- Stadig flere innordner seg den vestlige tidsforståelsen. De må organisere hverdagen ned i detalj for å få tiden til å strekke til, sier amerikanske Kerry Gleeson, gründer av IBT og ekspert på tid. Hans jobb er å gi oss mer av den.

Vi har alle drømt om det, når dead-linene står i kø, innboksen er full, påminnelsene "popper opp", kollegene for lengst har gått hjem og papirhaugen i inn-kurven skygger for kveldssolen: Drømt om å stampe klokken og flytte til en sydhavsøy, stå opp med solen, spise når man er sulten og gå til sengs når behovet for søvn melder seg.

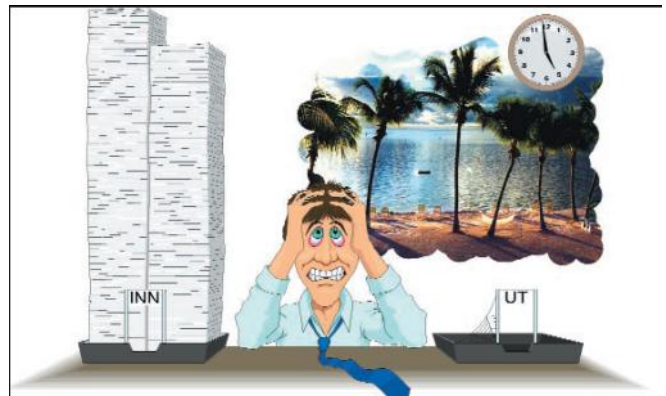
I vår vestlige kultur derimot, tar tiden form av et objekt, en vare. Tid kan brukes, spares, selges og kontrolleres. Norge er et demokrati, men vi lever i et diktatur – tidens diktatur. Seiko, Certina og Casio er diktatorer som gjør nordmenn til «urmennesker».

Strekker ikke til

- Folk i ulike kulturer opplever tid og tidsbruk mer likt nå enn tidligere. Det vil si: stadig flere innordner seg den vestlige tidsforståelsen, sier amerikanske Kerry Gleeson. Gjennom IBT verden over lærer han ansatte i bedrifter hvordan de skal bli mer effektive i jobben, slik at de får mer tid til seg selv og slik at bedriften tjener mer penger. -Min erfaring er at flere og flere mennesker opplever at de får stadig mindre tid. De må organisere hverdagen – arbeidstid og fritid – ned i detalj for å få dagen til å strekke til. De organiserer også sine barns fritid – barn får ikke lenger lov til å bare være barn. Etter skoletid skal dagen deres fylles med organisert aktivitet, som sport, pianotimer eller annet. Foreldrene må igjen organisere sin egen fritid for å kunne kjøre barna til og fra de ulike aktivitetene, sier Gleeson.

Tidsklemmen

- Folk vil ustanselig ha flere og flottere ting, så de arbeider hardere for å tjene mer penger, som igjen fører til at de får mindre tid.

Produktiviteten øker, men den øker på bekostning av noe annet, nemlig tid til familie og venner.

- Jeg vil råde mennesker som kjenner seg igjen til å stille seg selv ett avgjørende spørsmål: «Hva er det som er viktig for meg? Er det viktigst å tjene mye penger, eller er det viktigere å sette av tid til familien og meg selv.» Mange har ikke tatt seg tid til å finne ut hva som er viktig for dem, eller så er de ikke modige nok til å ta konsekvensene av det som må til for at de skal kunne gjøre det som er viktig. For det handler om prioritering; det viktigste først. Jeg arbeider for eksempel aldri etter klokken 17.00 og aldri i helgene. Jeg gjør det fordi jeg har familie, og det er hos dem jeg ønsker å tilbringe tiden min. Det er der jeg finner størst livskvalitet og glede. Selvfølgelig har jeg også glede av å arbeide, og jeg kunne sikkert ha arbeidet 24 timer i døgnet – det er alltid noe man kan gjøre. Men jeg må prioritere. Jeg må sette en grense, og det er opp til meg selv å definere hvor denne grensen skal gå, sier Gleeson.

Parkinsons lov

- Parkinsons lov sier at «arbeid fyller opp den tiden du gjør tilgjengelig for det». Hvis du setter en grense for hvor mye tid du skal bruke på en arbeidsoppgave, så klarer du sannsynligvis å løse oppgaven innenfor det tidsrommet.

-Hvordan opplever du at nordmenn forholder seg til tid?

- Det virker som om nordmenn er flinke til å ta vare på tiden sin. Det er blant annet helt vanlig for dere å ta flere uker ferie om sommeren, noe for eksempel amerikanere ikke gjør. Og det virker som om dere er dyktige og detaljorienterte i arbeidet. Men jeg registrer at også nordmenn har forandret seg siden jeg besøkte landet for første gang for 25 år siden. Norge har blitt et mer kjøpeorientert samfunn. Mens dere tidligere var fornøyd med å ta bussen eller trikken til jobben, ønsker dere nå å kjøre bil. Ungene vil også ha bil. Det koster penger, så da må dere arbeide mer. Men vi har fortsatt hardere og lengre arbeidsdager i USA, sier Gleeson

- Hva er dine erfaringer om menneskers vilje og motiver i dag til kontinuerlig å ville forbedre sin effektivitet?

- Jeg opplever at mange mennesker verken anstrenger seg nok eller har tilstrekkelig oppmerksomhet på kontinuerlig effektivitetsforbedring. Nøkkelordet er "kontinuerlig". I beste fall er det sporadisk, og det er den store utfordringen. Mange reagerer først når ting blir virkelig ille, og tar da et skippertak. Deretter slakker de av eller gir opp etter kort tid. Jeg understreker hele tiden i PEP at hovedutbyttet vi ønsker for deltakerne er å få kontinuerlig forbedring av arbeidsprosessen til å bli en del av arbeidshverdagen.

Hva mener du er de viktigste drivkrefter for at folk vil ønske forandring? Penger, mer tid til familien, teknologi?

- Hoveddrivkreftene er mangel på tid og en følelse av å miste kontrollen på arbeid og ellers i livet. For mye å gjøre. For mange oppgaver å håndtere. For raskt. Og altfor mange mennesker mestrer ikke de teknologiske verktøyene i jobben. Ja, folk ønsker å være mer hjemme. Bruke mer tid sammen med familien. Men selv hjemme er de konstant stresset av alt som må gjøres. Det er stressfølelsen de fleste ønsker mindre av. Det er ikke selve arbeidsmengden som forårsaker stress, men manglende oversikt over oppgavene, avslutter Kerry Gleeson.

Ta tiden tilbake

PEP - GJØR DET NÅ !